

Nr 76.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bestridande från anslaget till allmänna indragningsstaten av en förre furiren G. Hallonqvist tillerkänd livränta; given Stockholms slott den 7 februari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Harald Malmberg.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 7 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Departementschefen, statsrådet Malmberg anför:

Furiren vid förutvarande Västgöta regemente G. Hallonqvist blev den 5 december 1925 under tjänstgöring vid regementet träffad i vänstra underbenet av ett gevärsskott, med påföljd, att benet sedermera måste amputeras. Enligt utslag den 11 maj 1927 har Kungl. Maj:t funnit fänriken vid nämnda regemente — numera löjtnanten vid Jämtlands

fältjägerregemente — A. G. Molin och vid regementet tjänstgörande värnpliktige N. E. Ström hava genom vårdslöshet i tjänstens utövning vållat den Hallonqvist åsamkade kroppsskadan samt förpliktat Molin och Ström, en för båda och båda för en, att till Hallonqvist — som av riksförsäkringsanstalten tillerkänts, bland annat, en årlig livränta å 880 kronor i anledning av förevarande olycksfall — utgiva dels ersättning för sveda och värk samt stadigvarande lyte med 3,000 kronor, dels ock en årlig livränta av 293 kronor 33 öre att utgå för tiden från och med den 1 september 1926 och erläggas med en tolfedel för varje månad.

Sedan Hallonqvist anhängiggjort talan mot kronan samt därvid — med förmälan, att anledning finnes till antagande, att Molin och Ström saknade tillgångar till gäldande av dem ådömd ersättning — yrkat, att det måtte åläggas kronan att till Hallonqvist utgiva ersättning för ifrågavarande, honom tillfogade skada, har vidare Kungl. Maj:t genom dom den 25 oktober 1929 förpliktat kronan att, i den mån Hallonqvist icke förut av Molin och Ström uppburit ersättning för i nyss nämnt avseende liden skada, solidariskt med dessa till Hallonqvist utgiva ersättning för sveda och värk samt stadigvarande lyte ävensom årlig livränta, allt med belopp, som ovan angivits.

I skrivelse den 2 november 1929 har *arméförvaltningens civila departement* anmält, att departementet genom beslut samma dag låtit för Hallonqvists räkning utanordna förenämnda skadeståndsbelopp, 3,000 kronor, ävensom 928 kronor 87 öre, utgörande årlig livränta för tiden september 1926—oktober 1929, samt 4 kronor 50 öre för exekutionskostnader. Då emellertid civila departementet icke disponerade något anslag, från vilket dessa utgifter kunde slutgiltigt bestridas, hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte för ändamålet från lantförsvarets anslag till extra utgifter anvisa 3,933 kronor 37 öre ävensom lämna medgivande till utbetalande från samma anslag av det den 1 november 1929 till betalning förfallna livräntebeloppet samt av de livräntebelopp, vilka framdeles förfölle till betalning.

Statskontoret har i utlåtande den 29 november 1929 anfört, att förenämnda utav civila departementet utbetalta belopp å 3,933 kronor 37 öre syntes, på sätt departementet föreslagit, böra avföras å lantförsvarets anslag till extra utgifter, samt att på enahanda sätt syntes böra förfaras beträffande livräntebeloppen för tiden november 1929—juni 1930. Att däremot belasta nämnda anslag jämväl för tiden efter innevarande budgetårs utgång med ifrågavarande utgift syntes mindre lämpligt, utan borde livräntan från och med budgetåret 1930/1931 uppföras å allmänna indragningsstaten. Härom borde alltså framställning avlätas till 1930 års riksdag.

Jag delar statskontorets uppfattning beträffande sättet för bestridande av den Hallonqvist tillerkända ersättningen, i den mån kronan måste vidkännas kostnaden härför. Departements-
chefen.

Av riksdagen torde därför böra inhämtas medgivande, att det i form av livränta utgående skadeståndsbeloppet av 293 kronor 33 öre för år räknat må för tiden från och med budgetåret 1930/1931 gäldas av anslaget till allmänna indragningsstaten. Såsom tidigare i likartade fall ägt rum, bör föreskrift meddelas därom, att å ersättningsbeloppet icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Till frågan om anvisande å lantförsvarets anslag till extra utgifter av medel för täckande av kostnaderna för den engångsersättning, som tillerkänts Hallonqvist, samt den å tiden före ingången av budgetåret 1930/1931 belöpande ersättningen till honom i form av livränta ävensom de utav civila departementet åsyftade utsokningskostnaderna torde jag få återkomma, sedan riksdagens beslut i ärendet föreligger.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att den förre furiren G. Hallonqvist jämlikt Kungl. Maj:ts dom den 25 oktober 1929 tillerkända årliga livränta av 293 kronor 33 öre må från och med budgetåret 1930/1931 bestridas från anslaget till allmänna indragningsstaten, med iakttagande av att å livräntebeloppet icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Broberg.

STOCKHOLM, K. L. BECKMANS BOKTR., 1930.
